

кругообігу і змінюючи свою форму; основою раціонального використання оборотних коштів прийнято вважати їх нормування – визначення мінімально необхідної, але достатньої для безперебійного процесу виробництва величини.

Список літератури:

1. Електронний ресурс. – Режим доступу <http://center-yf.ru/data/Buhgalteru/Oborotnyi-kapital.php>
2. Стоянова Е.С. Быкова Е.В., Бланк И.А. Управление оборотным капиталом / Учебник. М.: Перспектива, 2000. – 128 с.
3. Г.В.Савицкая. Анализ хозяйственной деятельности предприятия / Учеб. пособие. – М.: Новое знание, 2006. – 325с.
4. Болюх М. А., Бурчевская В.З. Экономический анализ. – М.: Инфра-М, 2008. – 222 с.

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ БУДІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Д. І. УКРАЇНЦЕВА, студентка факультету ЕіП
О. Б. ЖИХОР, д-р.ekon.наук, професор
*Харківський національний університет
міського господарства імені О.М. Бекетова
61002 Україна, м. Харків, вул. Революції, 12
olenazet@mail.ru
ukrainceva.92@mail.ru*

Сучасне кризове становище країни спонукає будівельні підприємства орієнтувати свою діяльність на досягнення стратегічних і тактичних цілей, які дозволяють завоювати стійкі конкурентні позиції й забезпечити зростання своєї конкурентоспроможності. У сформованих умовах особливо важливо правильно оцінити ринкову ситуацію для того, щоб вибрати ефективні методи конкурентної боротьби. Аналіз періодичних та монографічних видань, навчальної літератури дозволяє зазначити, що проблема визначення шляхів підвищення конкурентоспроможності будівельних підприємств є актуальною та недостатньо опрацьованою [5, с.23-24].

У сучасних ринкових умовах «високий рівень конкурентоспроможності – це основна умова розвитку і життєдіяльності підприємства» [1, с.4]. Розуміння цього вимагає від вітчизняних підприємств постійних зусиль з підвищення власної конкурентоспроможності через найбільш повне задоволення потреб споживачів, оптимізацію співвідношення якості та ціни продукції, впровадження нових технологічних процесів і модернізацію обладнання, що дозволить забезпечити отримання максимального прибутку з одночасним збільшенням обсягів і розширенням ринків збуту продукції.

Дослідженнями та питаннями підвищення конкурентоспроможності займалися іноземні та вітчизняні вчені: М. Портер, І. Ансофф, А. Градов, Н. Кизим, Р. Фатхутдінов, А. Юданов, Тіщенко О.М. та ін. Великий внесок у вивчення конкурентоспроможності підприємства як узагальненого показника

результативності підприємства в умовах ринкової економіки внесли такі великі консалтингові групи, як ADL, BCG, McKinsey та ін. В економічній літературі поняття «конкурентоспроможність» має різні інтерпретації і залежить від того, до якого об'єкту застосовується. В загальному розумінні, конкурентоспроможність організації - це її здатність вести успішну конкурентну боротьбу, протистояти їй [2, с.416].

Конкурентоспроможність будівельного підприємства – це здатність конкретної будівельної організації задовольняти потреби обраних цільових сегментів ринку житла, принаймні не гірше, ніж це роблять інші будівельні організації, що працюють у тому ж сегменті та які пропонують будівельну продукцію або послуги високої якості для задоволення тих же самих потреб [7, с. 88-91]. Аналіз періодичних та монографічних видань, навчальної літератури, практичних досліджень дозволяє зазначити, що проблема визначення шляхів підвищення конкурентоспроможності будівельних підприємств є актуальною та недостатньо опрацьованою.

Конкурентоспроможність будівельної організації визначають її порівняльні конкурентні переваги по відношенню до інших підприємств, що діють на інвестиційно-будівельному ринку. Конкурентоспроможність будівельної організації передбачає наявність у неї індивідуального набору конкурентних переваг, що визначають її ключові фактори успіху, що забезпечують її стабільне і надійне функціонування. До числа таких конкурентних переваг може відноситися: висока якість будівельно-монтажних робіт, швидкі терміни реалізації інвестиційних проектів, обґрунтована вартість продукції, професіоналізм працівників, репутація організації, досвід роботи в будівництві, сучасний рівень управління та організаційного розвитку і т.п. [6, с.32–36].

Для підвищення конкурентоспроможності організації важливе значення має виявлення обумовлюють її чинників і резервів, їх обґрунтування і класифікація.

Чинники, які залежать від будівельної організації називаються зовнішніми, а залежні – внутрішніми. До числа зовнішніх можна віднести: умови інвестування в галузі, регіоні, країні; тенденції технічного розвитку; рівень конкуренції на будівельному ринку; ресурсозабезпеченість та ін.. Під внутрішніми факторами розуміються: впровадження у виробництво нової техніки, прогресивної технології, дієвих економічних стимулів; підвищення кваліфікаційного рівня працівників; формування системи конкурентних відносин в діяльності персоналу і т.п. [3, с.704].

Отже, вимоги сучасного ринкового середовища, що характеризується підвищенням конкурентної боротьби в умовах глобалізації економічного простору ставлять перед будь-яким підприємством завдання зміцнення власного потенціалу та розробки шляхів підвищення своєї конкурентоспроможності. Таким чином, основними критеріями шляхів підвищення ринкового успіху будівельного підприємства є якість будівельної продукції, термін реалізації інвестиційного проекту, ефективність

маркетингових заходів будівельної організації та оновлення матеріально-технічної бази. Впливаючи на всі ці фактори можна підвищити рівень конкурентоспроможності будівельного підприємства.

Список літератури:

1. Азоев Г.Л., Челенков А.П. Конкурентные преимущества фирмы. - М.: ОАО "Типография "НОВОСТИ"", 2000. – 256 с.
2. Ансофф И., Макдоннелл Э.Дж. Новая корпоративная стратегия / Пер. с англ. – СПб.: Питер Ком, 1999. – 416 с.
3. Борисенко З.М. Основи конкурентної політики: Підручник. - К.: Таксон, 2004. – 704 с.
4. Кныш М. И. Конкурентные стратегии: Учеб. пособие. — СПб.: Б. и., 2000. – 284 с.
5. Петрова И. Е. «Бизнес-резерв карта» - современная методика оценки конкурентоспособности строительных организаций/ И. Е. Петрова // Современные аспекты экономики. – 2006. – №15. – С. 23–34.
6. Тищенко А. Н. Оценка конкурентоспособности предприятий строительного кластера / А. Н. Тищенко, Ю. А. Тараруев // Бизнес Информ. – 2009. – №3. – С. 32–36.
7. Россіхіна О.Є. Вплив конкурентоспроможності продукції на конкурентоспроможність будівельного підприємства. // Економіка підприємства та управління виробництвом. – 2010.– С. 88–91.

ДОСЛІДЖЕННЯ ТЕХНІКО-ЕКОНОМІЧНИХ ПОКАЗНИКІВ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ МІСЬКОГО ЕЛЕКТРИЧНОГО ТРАНСПОРТУ

С. В. ТЕЛЯТНИК, асистент
С. М. ГАЙДЕНКО, асистент
В. В. КНЯЖЕЧЕНКО, ст. викладач
*Харківський національний університет
міського господарства імені О. М. Бекетова
61002 Україна, м. Харків, вул. Революції, 12
telyatniks@yandex.ru*

Сьогодні міський електричний транспорт (МЕТ) відіграє значну роль у житті кожного українського міста. Стабільна робота підприємств міського електричного транспорту є вагомим умовою ефективного функціонування економіки України. Зазначимо, що наразі фінансово-економічне становище підприємств електричного транспорту значно погіршилося. Зниження комфортності пасажирських перевезень, зменшення транспортної роботи МЕТ (машино(вагоно)- днів у русі, кількості перевезених пасажирів), обумовлює зниження рівня конкурентоспроможності підприємств міського електричного транспорту на ринку міських пасажирських перевезень. Високий рівень вибуття основних фондів галузі призводить до невідповідності технічного та технологічного рівня міського електротранспорту європейським вимогам.

Таким чином, основними напрямками подальшого розвитку підприємств МЕТ України є: підвищення конкурентоспроможності аналізованих підприємств на ринку міських пасажирських перевезень; пристосування підприємств галузі до роботи в ринкових умовах; пошук фінансових джерел